

LAIVAS

No. 10. Metai VI

Kovo (March) 6, '26

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

III GAVĖNIOS SEKMADIENIS.

L e k c i j a .

EFEZ. 5, 1-9.

BROLIAI: Bukite Dievo sekiojai, kaip mylimiausieji vaikai, ir elgkitės meilėje, kaip ir Kristus mus mylėjo ir pats save davė už mus Dievui atnaša ir auka meiliam kvapui. Paleistuvystė ir betkoks susitepimas ar godulystė tenebuna nė minima jūsų tarpe, kaip pritinka šventiesiems; nei bogėdystė, nei paikos šnekos, nei juokavimai, kas nepritinka, bet velyk dėkojimas. Nes žinokite ir supraskite, kad nėvienas paleistavis, ar suteptas, ar gobšas juk tai yra stabmeldystė, neturi Kristaus ir Dievo karalystėje tėvainystės.

Niekam nesidukokite suvedžioti savęs tuščiais žodžiais, nes dėl tų dalykų Dievo rustybė ateina ant netikėjimo vaikų. Nebukite jų dalininkai. Kitados jūs buvote tamsybė, dabar esate šviesa Viešpatyje. Elekitės kaip šviesos vaikai. Nes šviesos vaisiai apsiereiškia visokiu gerumu, teisybe ir tiesa.

Malda į Saldž. Jėzaus širdį.

Atverk man, Saldžianis Jėzau, savo švenčiausiąją širdį! Apreikšk josios paslėptas grožybes; suvienyk mane su savo švenčiausia širdimi amžinai. Visi mano širdies troškimai ir plakimai, kurienušilpsta nei miego, teisie mano meilės pareiškimas Tau, tekalbie Tau nuolatai: "Aš Tave myliu!" Priimk mano mažutėlį triušą ir suteik man malonės sunaikinti nudėmės sunkybę, kad galėčiau Tave garbinti ir šlovinti danguje amžinai, Amen.

E v a n g e l i j a .

LUK. 11, 14-28.

ANUO metu Jėzus išvarė velnią, kuris buvo nebylys. Jam išvarius velnią, nebylys kalbėjo, ir minios stebėjosi. Kai kurie jų tarė: Jis išvaro velnius per Beelzebubą, velnių vyriausįjį. Kiti gundydami reikalavo iš jo ženkle iš dangaus. Jis, matydamas jų mintis, jiems tarė: Kiekvienu karalystė savyje suskilusi bus sunaikinta ir namai grius ant namu. Jeigu gi ir šetonas pats su savim nesutinka, kaip gi išliks jo karalystė? kadangi jūs sakote mane išvarant velnius per Beelzebubą. Jei aš išvarau velnius per Beelzebubą, per ką išvaro jūsų vaikai? Todėl jie bus jūsų teisėjai. Bet jei aš išvarau velnius Dievo pėrtu, tai Dievo karalystė tikrai pas jus atėjo. Kuomet stiprusis apsiginklavęs sergi savo kiemą, ramybėje lieka visa, ką jis turi. Bet jei stipresnis už jį užėjęs apgali jį, atima visus jo šarvus, kuriais pasitikėjo, ir išdalina jo grobį. Kas ne su manim, tas prieš mane; ir kas nerenka su manim, tas barsto. Nešvarioji dvasia, išėjusi iš žmogaus, vaikščioja sausrse vietose, ieškodama atilsio; neradus ji sako: Grįšiu į savo namus, iš kur išėjau. Atėjus ji randa juos išiluctus ir papuoštus. Tuomet ji eina, pasiima su savim septynias kitas dvasias piktesnes už save, ir įėjusios jos gyvena tenai. Ir taip paskui darosi tam žmogui blogiau, nekai pirmą. Tai jam sakant, atsitiko, kad viena moteriškė iš minios, pakeldama balsą, jam tarė: Palaiminta iščia, kuri tave nešiojo ir krutys, kurias žindai. Jis atsekė: Beje, palaiminti, kurie klauso Dievo žodžio ir laikosi jo.

Šventas Kazimieras.

Laiminga tauta, kuri turi daug dvasios didvyrių. Vieni tokiais gimsta, kiti savo nepaprastu darbštumu tos aukštybės pasiekia. Poetai, muzikai, dailininkai be įgimtų gabumų negalėtų pasiekti meno viršūnių. Įvairūs išradėjai, mokslininkai ir kariai savo išstvermingu uolumu bei darbštumu ir be įgimtų gabumų gali likti pasaulio garsenybėmis. Kiekvienam yra žinoma kiek išstvermės ir kantrybės reikia karo vadui nuolatiniuose kovos lauko pavojuose. Bet, išminčių nuomone, karo vadui yra daug lengviau paimti tvirtovę negu ir geriausiam žmogui save pergalėti. Aišku, tokiu būdu, kiek reikia išstvermės, kad žmogus galėtų pasiekti šventybės. Ne veltui kiekvienas šventasis yra vadinamas didvyriu, nes jisai vien savo uolumu, be jokių įgimtų gabumų, pasiekia tos aukštos garbės. Musų tauta nedaug teturi šventųjų. Vienas mums brangiausias yra šv. Kazimieras, Lietuvos globėjas. Todėl mums yra pravartu giliau pažvelgti į šv. Kazimiero gyvenimą, kurio dorybės paragintų ir mus savo globėją sekti.

Šv. Kazimieras yra kilęs iš aukštosios Lietuvos kunigaikščių Jogailų giminės. Jo tėvukas didis Lietuvos kunigaikštis Jogaila, vedęs lenkų karalaitę Jadvygą, liko kartu ir lenkų karalium. Praslinkus 7 metams karalienė Jadvyga mirė, nepalikdama vaikų, bet lenkų didžiunai prašė Jogailos ir toliau pasilikti jų valdovu. Tuomet karalius Jogaila vedė antrą žmoną, aus-

trų kunigaikštę. Juodviejų sunus karalius Kazimieras vedė Vokietijos imperatoriaus ir čekų bei madjarų karaliaus Alberto II dukterį Elzbietą. Jų šeimyna susilaukė Dievo palaimos; juodu turėjo 12 vaikų: 6 bernaičių ir 6 mergaičių. Antrasis sunus Kazimieras ir yra tasai šventasis Lietuvos globėjas.

Tais laikais, penkioliktame ir šešioliktame šimtmečiuose, Lietuvos kunigaikščių Jogailų giminė buvo garsiausia visame pasaulyje. Šv. Kazimiero vyresnysis brolis Vladas 1471 metais liko išrinktas Čekijos ir 1490 metais Madjarijos karalium. Kiti jo keturi broliai — Jonas, Albertas, Aleksandras ir Zigmantas — paeiliui buvo Lietuvos kunigaikščiais ir lenkų karaliais. Jauniausias brolis Frederikas liko vyskupu ir kardinolu. Jo šešios sesers ištekėjo už įvairių Europos karalių ir kunigaikščių, kaip Bavarijos, Saksonijos, Vitembergo ir kitų. Tokiu būdu Jogailai valdė vieną pusę Europos, kitą gi valdė jų švogeriai. Toliau vedybų ryšiais Jogailų giminė susipynė su garsia italų Gonzagų gimine. Kaip Jogailai davė Bažnyčiai šv. Kazimierą, taip Gonzagai davė šv. Aloyzijų.

Šv. Kazimieras gimė 3 dieną spalio mėnuo 1458 metais Krakuvos mieste, karalių rumuose, ir mirė 4 dieną kovo m. 1484 metais Lietuvoje, Gartėnų mieste, Lietuvos kunigaikščių rumuose. Jaunutis Kazimieras turėjo gerus ir tų laikų garsius mokytojus —

Dlugošių ir Buonacoorsi. Jisai įgijo ne tiktai aukšto mokslo, bet ir gilios šventybės. Gyvendamas valdovų rumuose, kuriuose dažnai budavo keliamos puotos, aukštiesiems svetimų šalių svečiams pagerbti, kunigaikštis Kazimieras jose retai tedalyvaudavo. Kuomet jisai buvo 13 metų, madjarų didžiunai pasiūlė jam savo karaliaus vainiką. Tėvo verčiamas ir patsai vildamasis tuomet galėsiąs kariauti prieš turkus, kurie tuomet žudė krikščioniškas Europos šalis, Kazimieras išvyko į Madjariją. Bet kadangi tenai buvo ir kitas kandidatas, kuris turėjo nemaža šalininkų, tai Kazimieras sugrįžo atgal į tėviškę.

Kuomet Kazimieras užaugo, jo tėvas siūlė jam vesti Vokietijos imperatoriaus Frederiko III dukterį ir užimti Lietuvos bei Lenkijos valdovo sostą. Kazimieras atsisakė, pasitraukdamas iš viešojo gyvenimo ir užleisdamas vietą savo skaitlingiems broliams. Tiesa, kuomet tėvas gyvendavo Lietuvoje, tai Kazimierui tekdavo valdyti Lenkiją, bet paties vainiko jisai griežtai vengė. Kazimieras mėgdavo gyventi Lietuvoje, įvairiuose tuo laiku kunigaikščių rumuose. Čia budavo mažiau iškilmių ir trukšmų; patsai gyvenimas buvo ramesnis ir jo nuošaliai dvasiai patogesnis. Geriausi jo draugai buvo vienuoliai, su kuriais jisai mėgdavo kalbėti mokslo ir tikybos reikalais; daug užsiimdavo gailastingumo darbais.

Šv. Kazimieras buvo aukštų dorubių jaunikaitis. Jo pamaldumas buvo nepaprastas. Kasdien jisai klausydavo daugelio šv. Mišių. Ne tiktai dienomis,

bet ir naktimis ištisas valandas jisai praleisdavo maldoje. Dažnai miesto paktiniai rasdavo jauną kunigaikštį, beklupojantį prie uždarytų bažnyčios durų; jisai lankydamas savo Viešpatį ir nakties metu. Pasižymėjo savo giliu pamaldumu į Švenč. Panelę Mariją. Jisai dažnai giedodavo jos garbei parašytas giesmes. Kasdieninė jo malda buvo šv. Bernardo parašyta giesmė Švenč. Marijos garbei. Toji giesmė buvo įduota jam į rankas, kuomet jisai buvo laidojamas.

Kita dorūbė, kuria šv. Kazimieras labai pasižymėjo, buvo skaistybė. Jisai buvo labai gražus jaunikaitis. Nenustabu todėl, kad buta ir pavojų, net Kazimieras savo skaistybe žydėjo kaip lelija. Kadangi jaunikaitis buvo netvirtos sveikatos, tai gydytojais patarė jam apsivesti, manydami, kad šeimynos stovis užtikrins jo sveikatą. Bet Kazimieras taip mylėjo skaistybę, kad jisai atmetė tą pasiūlymą; norėjo verčiau jaunas mirti, negu ilgiau gyventi moterystėje. Koks berybis skirtumas tarp šv. Kazimiero ir šių dienų jaunikaitių supratimo ir tosios skaisčios dorūbės įvertinimo!

Šv. Kazimieras yra paskirtas Lietuvos globėju. Nors jisai nenorėjo, gyvas budamas, jos valdovo vainiku dėvėti, tai jam toji garbė mirus teko — jisai dangaus garbės vainiku papuoštas globoja mūsų šalį. Ne veltui jam toji globėjo garbė teko. Jisai ir gyvas budamas Lietuvą mylėjo, mėgo joje gyventi, jai pasitarnauti. Neužmiršo jos ir dangaus pasiekęs. Skaitome istori-

joje, kad vieną kartą maskoliai su didele galybe įsibriovė į Lietuvos šalį. Lietuvių neskaitlinga kariuomenė negalėjo sulaukyti maskolių žengimo pirmyn ir todėl visam kraštui grėsė didelis pavojus. Šito pavojaus akyvaizdoje kariuomenės vadai nutarė kraštą ginti arba mirti. Prieš mušį visa kariuomenė — vadai ir eiliniai kareiviai — karštai meldėsi prie šv. Kazimiero, melddami jo pagalbos. Kuomet ties Dauguva ištiko mušys, mažutė Lietuvos kariuomenė sutrupino maskolių galybę ir priverstė juos su dideliais nuostoliais trauktis šalin. Istorija mums sako, kad visi lietuvių kariuomenės dalyviai matę nepaprastą reginį — šv. Kazimierą lietuviškos kariuomenės priešakyje. Šitas reginys jiems suteikęs nepaprasto narsumo nugalėti priešą.

Šv. Kazimieras parodė daug ma-

lonių Lietuvos žmonėms; jisai padarė daug stebuklų. Prie jo karsto Vilniaus katedroje daugelis ligonių įgijo sveikatos: neregiai — regėjimą, lūši — tvirtybę ir kitokių ligų išgydymą; vienai mergaitei, vardu Uršulei, buvo sugrąžinta gyvybė. Jo šventė ir jo dorybių prisiminimas tepažadina mus bandyti jas sekti savo gyvenime. Viešpats Dievas sukūrė kiekvieną žmogų, kad jisai liktų šventas — tai mūsų galutinas gyvenimo tikslas. Melskime Viešpaties Dievo, kad per šv. Kazimiero, mūsų globėjo, užtarimą mes lengviau galėtume pasiekti to savo tikslo: "Dieve, kuris šventąjį Kazimierą, tarp karališkojo gyvenimo ištaigų ir pasaulio vylių, išstvermės dorybe sutvirtinai, meldžiamė, idant per jo užtarimą, tavo tikintieji žemiškaisiais daiktais niekintų ir visumet dangiškųjų trokštų!" J. N.

Šv. Pranciškaus Jubiliejus prasidės 2 rugpiučio (August) dieną per Parcinkulio atleidus ir baigsis 1927 m. 2 rugp. dieną.

Kelionė į Asyžių ir Romą iš Lietuvos gana brangiai kainuoja, daugiau tukstančio litų, tai mažai kas galės pasinaudoti. Vėliau bus pranešta, ar Lietuvos tretininkai sudarys atskirą savo būrį, ar ne.

NUSIŽEMINIMAS.

Šv. Augustinas sako: "Nori būti didelis? pradėk nuo mažiausio. Manai pastatyti labai aukštą (dvasios) namą, pirmiau pagalvok apie nusižeminimo pamatus."

Dvasios gyvenime pamatai yra ne kas kita, o tik iš Dievo meilės paėmęs nusižeminimas.

Labai skaudu susitikti išdidų, pasiputėlių asmenį. Nei kokiū būdu nei vienas žmogus jam negali įtikti. Visuomet daug apie save kalba, giriasi, dažnai supyksta, jeigu kiti nepastebėjo jo nuveiktų dažnai mažytėlių darbų. Žmonių draugijoje toks žmogus stačiai nesugyvena-

mas. Nei viena draugija nenori su juo rimtesnių reikalų turėti. Visi jo vengia kaip užkrečiamos ligos.

Ką jau bekalbėti apie pasiputėlio asmens sielos gyvenimą! Ten gryna tuštuma, neužpelnytos garbės ieškojimas.

Jeigu grynai pasauliui atsidavę žmonės yra išdidūs, — pateisinama nežinojimu, bet jeigu tretininkų tarpe atsiranda tokių pasiputėlių, — negeras ženklas. Toje kolonijoje tretininkystė nesiplės ir neturės gero vardo, ji pamažu išnyks.

Visi tretininkai privalėtų savo geros į visuomenę įtakos paslaptis gerai žinoti. Besirūpindami savo sielos išganymu, bei trokšdami būti tobuli, geri žmonės, nei nepajus, kad su jais pasaulis skaitosi, į juos žiuri kaipo į savo vadus.

Atminkite, kad kam Dievas daugiau duoda savo malonių, nuo tų laukia ir gausesnių vaisių.

ATGAILA.

(MINTYS MĄSTYMU).

IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Klausyk, kaip Išganytojas suteikia galybę apaštalams ir jų įpėdiniams nuodėmėms atleisti: "Imkite Šventąją Dvasią, kuriems atleisite nuodėmes", yra yra jiems atleistos, kuriems užlaikysite, — užlaikytos" (Jon. 20, 23).

II IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Suteiki, Viešpatie malonės pažinti mano nuodėmių didumą ir jų skaičių, pažadinki mano valią jas skaudžiai apraudoti, duoki stiprybės daugiau nebusikalsti ir užganapadaryti už visus prakaltimus.

I PUNKTAS. Kas yra atgaila?

Atgaila yra paties Kristaus įstatytas sakramentas, atgailojantiems žmonėms jų nuodėmes atleisti. Nuodėmes atleisti gali patsai Dievas ir tie žmonės, kuriems Dievas tą galybę yra suteikęs per savo Bažnyčią, t. y. kunigai. Jėzus Kristus tą valdžią suteikė Apaštalams ir jų įpėdiniams-kunigams: "Kam atleisite nuodėmes, yra jiems atleistos."

Pradėjęs viešąjį gyvenimą Jėzus ragino visus prie atgailos: "Darykite atgailą, nes arti Dievo karalystė. Neatėjau aukti teisingųjų, bet nusidėjėlių prie atgailos" (Luk. 5, 32). "Jeigu atgailos nedarysite, visi pražusite" (Luk. 13, 5).

Visi žmonės nusikalsta V. Dievui. Tiesa, vieni labai mažai, kiti labai daug. Bet visi žmonės turi daryti už savo nuodėmes atgailą.

Kad ir aštriausią atgailą darydamas žmogus, niekad nesijaustų tikras, kad jam V. Dievas nusidėjimą dovanojo, jeigu Išganytojas nebutų įsteigęs Atgailos Sakramento. Gerai atlikę išpažintį ir gavę nuodėmių atleidimą, esame tikri, kad ir V. Dievas mums dovanojo, kaip yra pažadėjęs: "Kuriems atleisite nuodėmes, yra jiems atleistos" (Jon. 20, 23). Už tą atgailos Sakramentą bukime amžinai Jėzui dėkingi! Jisai mūsų suraminimas, mūsų pagelba, mūsų viltis ir pasistengimas siekti tobulybės.

Neveltui šv. Ciprijonas kalbėjo: "O atgaila, tu supančiuotus paliuosoji, uždarytus iš-

leidi, sužeistus gydai, tamsybes šalini, numirelius prikeli!"

Ir tikrai, atgailos sakramentas mus sutaiško su V. Dievu. Jeigu kas per nelaimę sunkiai nusikalto ir užsipelnė pragarą, — per atgailos sakramentą gali išsigelbėti iš amžinos nelaimės. Visi nusidėjėliai gerai pažįsta sąžinės graužimą; atgailos sakramentas sąžinei ramybę gražina ir net dangų nupelno. To geriausią pavyzdį matome Kristaus mirties metu. Iš dešinės Jėzaus prikryžiuotas galvažudis gailisi savo nedorų darbų ir prašo pas Jėzų pasigailėjimo, prašo jį atminti, kaip bus rojuje. Ir Jėzus jam dovanoja jo kaltes, pažadėdamas jį patį paimti į amžiną laimę. Kas tą visa padarė? Atgaila.

II PUNKTAS. Kaip naudotis atgailos sakramentu?

Dabar yra gavėnios ir Velykinės išpažinties metas. Visi rimti žmonės katalikai rupinasi prieš Velykas atlikti išpažintį ir priimti Velykinę šv. Komuniją. Reikia stengtis, kad atgailos sakramentas būtų galimai geriau atliktas.

Kad gerai atgailos Sakramentą priėmus, reikia pirmiausiai, pasiprašius šv. Dvasios apšvietimo, susiskaityti visus savo nusidėjimus. Prisimenama paskutinoji gerai atlikta išpažintis ir nuo tos išpažinties suskaitoma kokiais nusikaltimais ir kaip daug kartų V. Dievui nusikalto. Jeigu kas buvo per pereitą išpažintį pamiršta pasakyti, dabar nutaria pamirštus nusikaltimus pirmiausiai pasakyti.

Atsiminę savo nusikaltimus pamato, kad labai daug nusidėjo V. Dievui, savo geriausiam Tėvui. Nusidėjimai atėmė žmogui amžinąją laimę, užpelnė amžinąją bausmę. To viso galėjo išvengti. Dievas nenorėjo nusidėjėlio mirties, bet laukė pataisos. Tą viską apsvarstęs, pajunta savo širdyje didelį gailėstį delei savo nedėkingumo, savo aklumo dvasios reikaluose.

Juo ta gailėstis bus tobulesnė, geresnė, juo ji eis iš tikros Dievo meilės. Netobula gai-

lestis jei paeina iš baimės, kad užsitarnauta amžinas pasmerkimas. Laike išpažinties ir netobula gailestis užtenkama, bet reikia stengtis kuotobuliausią gailestį sužadinti.

Kas gailisi neprotingai, blogai pasielgęs, tas nutaria, pasiryžta daugiau tokių neprotingumų nepadaryti. Čia yra tvirtas pasiryžimas daugiau nenusikalsti, ypač sunkiai.

Ketvirtoji Atgailos sakramento sąlyga, — tai savo nuodėmių išpažinimas, nuodėmklausiu. Reikia pasakyti visas sunkias nuodėmes, nei vienos nepaslėpti; taipgi jų skaičių ir sunkinančias nusikaltimų aplinkybes. Kaip neleistina mažinti savo nusikaltimų, lygiai ir neprivaloma jų skaičių didesnę paduoti, negu iš tikrųjų buvo. Apgailestaujantis savo nuo-

dėmes, išpažintį atlieka nuoširdžiai, nužeminta širdimi, pilnai, nieko neslėpdamas. Po tokios išpažinties to žmogaus sieloj užviešpatauja vidujis džiaugsmas, kad jam atleistos visos nuodėmės, taipgi sąžinės ramybė ir tikras noras taisytis.

Paskutinė Atgailos sakramento sąlyga, — tai užganapadarymas. Sukalba užduotas maldas, teikia įsakytą išmaldą vargšam, pasnikauja ir rupinas kiek galint greičiau atsisteisti, atsilyginti savo artymui.

Ačiu Tau, Viešpatie, už gautą pamokimą. Darysiu atgailą, nes nenoriu pražūti, kadangi Tu pasakei: "Jeigu atgailos nedarysite, visi... pražusite" (Luk. 13, 5).

Tretininkų Žinios.

MADOS.

Kaip tretininkai, taip tretininkės rupinasi savo gyvenimo būdu, visu užsilaikymu, o net ir savo rubu duoti protingos įsvaros į visuomeninį gyvenimą.

Mūsų dienose Amerikoje viešpatauja gana dažnai nepadorios mados. Paskui jas bėgioti, madas vaikytis, — tai visiškai pasiduoti svetimai įsvarai. Pasiduodami visiškai naujų madų ligai, nei kiek nepakreipsime tų madų į rimtesnes vėzes.

Visiems Amerikoje gerai žinomos moterų rubų mados.

Vos tik pavasaris ateina, tuojau moterys pradeda kas savaitė mainyti rubus, vis kas kart labiau nuo žemės pakerpant ir nuo pečių nuleidžiant, kol nepalieka panašu į maudyklės apvilkačią.

Pusiau apnuoginta moteris, — pasigailėjimo verta. Ji — mados kankinė. Nežūri kas sveika ir padora, bet kaip kokios ten pasileidėlės naujai išrado nešioti.

Jeigu su tais vos pridengiančiais krutinę ir kelius rubeliais moterys eiti maudytis, — tiek to; bet tikrai bauriai atrodo bažnyčioje.

Rimtesnei žmonės nenoromis pagalvoja kad taip apnuoginta moterėlė ar mergina atėjo į neprotingų sutvėrimėlių jomarką o ne į Dievo namus pasimelst ir savo geru pavyzdžiu kitus paraginti prie maldos.

Tretininkės moterys savo padoriais, dailiais rubais gali padaryti išganingos įsvaros į savo miestelių nepadorias madas.

Jeigu kitų madas vaiko moterėlės, kodel negalėtų ir tretininkų madas priimti rimtėnės, moterys bei merginos?

Šiuo žvilgsniu norint išvaduoti padorias moteris ir merginas iš blogų madų vergijos, patraukite savo kolonijoje galimai daugiau geresnių moterų ir merginų į tretininkes, nusišatykite sau dailių padorų bažnytinį, išieginį ir namų rubą, o pagalėsitė padaryti daug naudos.

Katalikų Bažnyčia kovoja su nepadoromis moterų madomis. Dekoltuotai, pusiau krutinę apnuogintai moterei ar merginai, didesniuose Italijos miestuose nebeduodama Komunijos ir neleidžiama į bažnyčią.

Nereikia moterims laukti kol Bažnyčia priiversta yra imtis bausmių, kad plintantį nepadorumą bei papiktinimą sulaukius.

Ž I E D E L I A I

S U N U S .

(Tąsa).

Taip ir įvyko. Kuomet Antanuko motina buvo palaidota, ponas Brown jį nusivedė į nurodytą Našlaičių Namą. Antanukas ne mažai praliejo ašarų, kuomet sužinojo, kad jam reikės skirtis su savo geradėju, kurį visa savo kūdikiška širdimi jau mylėjo. Pono Brown širdis buvo tartum kalavijo perverta. Vienok gerosios Seselės ir širdis ir rankas ištiesė verkiančiam vaikučiui.

— Neverk, Antanuk — tarė ponas Brown. Buk vyras. Aš sekmadienyje tave aplankysiu ir lauktuvių atnešiu visą traukinį ir paveiksluotą knygą.

Antanuko veidas nušvito.

— Ar taip? Tikrą traukinį su švilpuku ir skambalu?

— Taip, visą ir dar didelę knygą.

Valio! — sušuko Antanukas juokdamasis. Skubinkis sekmadienyje, dėde Benjaminai, skubinkis! Ir palikdamas jį taip besijuokiantį ir ranka mosuojantį, ponas Brown iškeliavo. Jam buvo palengvinta, vienok jį troško kokių nors budu pasilaikyti vaikutį sau.

Jisai savo prižadą išpildė; sekmadienyje atkeliavo į Našlaičių Namą su dideliu ryšuliu, kuriame buvo paveikslų knyga ir traukinys. Antanukas džiaugsmu netvėrė. Jisai buvo labai švariai parėdytas, plaukai gražiai sušukuoti; jo akys žibėjo it žvaigždės. Jis jautėsi neapsakomai laimingas ir turėjo tusk-

tančius įvairių dalykų papasakoti dėdei Benjaminui. Ryšulys buvo peržiūrėtas, ir tikrai buvo gera matyti vaikučio džiaugsmas.

Taip, sekmadienis į sekmadienį šešis ilgus metus agentas jį lankė. Vaikas išaugo į gražų jaunikaitį. Savo dėdei Benjaminui jis visumet buvo meilus ir atsidavęs; jis kitokio vardo jam neturėjo. Sesers pranešė, kad jis yra nepaprastai dievotas ir uolus.

Štai jau Antanas dvylikos metų. Dėdė Benjaminas, kurio meilė prie Antano nė kiek nesumažėjo, pradėjo mąstyti apie kolegiją.

— Bet jį turi būti katalikiška — prisiminė jis. Daviau kunigui žodį ir turiu jį laikyti.

Iš šito galime spręsti kokis garbingas žmogus buvo ponas Brown. Ir įvyko, kad Antanas buvo pasiūstas į vieną pietinę kolegiją, vedamą garsios vienuolijos. Dėdė Benjaminas patšai apmokėjo visas rubų ir mokslo išlaidas.

Metai slinko. Antanas buvo labai dėkingas vaikas. Jo laiškai, siunčiami reguliariai, buvo vienatinis jojo dėdės Benjaminio džiaugsmas. Su pasididžiavimu ir viltimi ponas Brown sekė savo mylimo vaikelio pažangą. Pro tarpiais Antanas išsireikšdavo apie džiaugsmą, kurį rasdavo savo tikėjime.

Karštas žodžiais jis pareiškėdavo norą, kad ir jo geradėjas žinotų ką nors apie vieną tikrąjį tikėjimą. Bet dėdė patraukdavo pečiai ir tardavo: Užteks man buti geru presbeterijonu.

Atėjo mokslo užbaigimo diena. Dėdė Benjaminas irgi atkeliavo pasidžiaugti savo auklėtinui. Jauno vyro išvaizdoje matėsi kas tai prakilnaus, skausaus ir visiškai nesuprantamo, taip kad poną Brown paėmė baimė, nors jis priešasties nežinojo. Po iškiimū Antanas su dėde Benjaminu išėjo į kolegijos sodą pasivaikščioti. Dėdė Benjaminas pagyrė jį už jo gerą mokslę paslžymėjimą. Galutinai atėjo klausimas:

— Ką manai daryti su savimi toliau, mano sunau?

Antanas sustojo. Imdamas savo pasavinto tėvo ranką, jis pažiūrėjo jam tiesiai į akis ir jo akys prisipildė ašaromis.

— Dėdė Benjaminai! Mano gyvenimas, nors ir ilgiausias, butų per trumpas atsidedkoti už visa, ką man esi padaręs. Mano širdis plyšta, kuomet mąstau apie tamstos prakilnų ir gausų gerumą. Aš niekumet, niekumet negaliu tamstai atsimokėti.

— Tai, tai — tarė dėdė Benjaminas skubiai, giliai sujudintas. Nekalbėk taip. Tu pats, Antanuk, esi man geriausias atlyginimas. Mano didžiausias gyvenime džiaugsmas, šis tavo mokslo metas, buvo tavo meilė, dėkingumas ir kartu pasisekimas. Bet tikras tavo gyvenimas dar prysakyje. Kokis jis bus?

— Dėde Benjaminai — tarė rimtai jaunikaitis — dieną ir naktį mąščiau apie tai paskutiniu du metu. Taigi ne staigus mano sumanymas. Gal tamstą apvilsiu, nes į tai kitaip žiuri nei aš. Aš manau buti kunigu, ir melsiuos už Jusų atsivertimą.

Ponas Brown nubalo. Jis pažvelgė į Antaną ir, bejėgis, atsisėdo ant šalia esančio suolo, netardamas nė žodžio.

Negalima nupiešti vaizdo, kuris sekė. Vienok jis buvo tęsiamas sekančią dieną ir daug sunkių valandų tuo laiku buvo pergyventa. Pagaliau Antanas gavo leidimą sekti savo širdies troškimą. Nors jam labai sopėjo širdis, kad užgavo taip skaudžiai savo geradėją, vienok kartu ir džiaugėsi. Nutarė, kad jisai pasiliktų ir pradėtų mokslą seminarijoje. Po kelių dienų ponas Brown, išbalęs, nusilpnėjęs, atsisveikino tyloje su Antanu ir išvažiavo traukiniu į Žiemius. Antanas pastebėjo, kad jis nė kartą neatsigrįžo atgal.

— o —

Praslinko keli metai. Ir štai vakar — tik vakar — ponas Brown atsilankė pas mane. Jisai turėjo savo rankoje fotografiją.

— Tėve Aleksandrai — jisai tarė su koku tai išdidumu savo balse. Aš noriu parodyti tamstai savo sunų, Antanuką. Pereitą šeštadienį jisai buvo išvėstas kunigu. Savo pirmąsias Mišias laikė sekmadienyje ir jas laikė už mane. Jis prisiuntė man šią fotografiją.

Aš pažiūrėjau į ją. Joje matėsi aukštas, liesas vyras, skaisčių akių, atviro veido, dėvįs kunigo rubus. Bu-

vo malonu jį žiūrėti. Aš ponui Brown taip ir pasakiau. Jo veidas neį užraudo, ir aš buvau užtikrintas, kad mano žodžiai skambėjo jo ausyse it graži muzika.

— Turi kuo džiaugtis, pone Brown — aš kalbėjau toliau. Ir jis laikė pirmąsias Mišias už tamstą? Tai jau dabar nėra pavojaus, kad tamsta liktumėi ne katalikas. Buk tam pasirengęs.

Jis nusišypsojo.

— Aš manau, kad tėvas sakai tiesą, nors ir ilgą laiką spyriausi. Aš buvau tartum prislėgtas, kuomet sužinojau, kad jis nori būti kunigu. Bet dabar jau suprantu ir džiaugiuosi. Savo apystovose aš daug, tėveli, esu matęs žmonių tamstos drabužio; Katalikų ku-

nigas yra Dievo kilniausias kurinys. Tėveli, duok man kokią knygą skaityti. Aš noriu sužinoti ko Katalikų Bažnyčia moko.

Daviau jam knygą “Musų Tėvų Tikėjimas.” Jisai prižadėjo ją perskaityti.

Jisai sugrįš, brangus skaitytojau. Melskimės, kad tai būtų ne už ilgo. Jungdami savo maldas su jo sunaus maldomis, galime tikėtis, kad dangus neatidėlios atsivertimo malonės šiam geram žmogui. Jisai tikrai pašventė savo gyvenimą prakilniu ir pasiaukojančiu gerumu vienam apleistam našlaičiui.

— Palaiminti gailestingieji, nes jie laimės gailestingumo! K. T. V.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Paprasčiausius Priekaištus Tikėjimui.

(Taša).

“O” jis vėl pasakė, “kaip tvirtai aš tikiu į visas Bažnyčios paslaptis ir tiesas. O kaip aš jaučiu ramus. Ir kaip graži yra šita diena. Ir atsiskudamas į mane su šypsena, jis man sako, “Tėveli, aš lauksiu Tamstos ateinant. aš ateisiu tamstos pasitikti, aš gi nieko negaliu”. Tad užsimąstęs giliai, jis prabilo: aš nieko negaliu, aš esu niekuom, Dievas yra vienas visa. Visa ramybė, kurią aš jaučiu yra jo, ji paeina nuo jo, ji plaukia iš jo. Aš nieko neužsipelniau, aš esu didelis nusidėjėlis.

Jis man parodė “Krikščionio Vadovėlį” ir pasakė: “kareiviai privalėtų

nuolat turėti šitą knygelę ir niekuomet jos nepaleisti iš rankų. Jei aš bučiau ją skaitęs visą savo gyvenimą, aš nebučiau padaręs, ką padariau, aš nebučiau kur nun esu.”

Mudu jau buvova atvykusių į Vincennes lauką. Mirties valanda artinos. Aš padaviau vargšui kryželį; jis jį veizėdamas su džiaugsmu paėmęs iš mano rankų ir su neapsakomu malonumu ir švelnumu jis ištara šiuos žodžius: “Išganytojau, mano Išganytojau. Taip. Va Jisai, miręs už manė. Aš gi ir mirsiu su Tavimi. Ir pabučiavo šv. kryželį.

Visa pagaminta, kai mudu išlipovą iš vežimo. Herbucl meldė leidimo

kamanduoti šauti; jam buvo leista. "Aš turėjau drasos papildyti piktybę", jis prabilo, "aš privalau turėti drasos ją atitaisyti".

Atsiklaupęs, jis gavo paskutinį palaiminimą. Jis atsistojo prieš kareivių burį, kurių liudna priedermė buvo jį sušaudyti: "Draugai-broliai", jis prabilo tvirtu balsu, "aš mirštu krikščioniu. Štai mūsų V. J. K. paveikslas. Žiurėkit jus visi; aš mirštu krikščioniu." Ir

jis jiems parodė kryželį. "Nedarykite kaip aš padariau, bet gerbkite savo vyresniusius".

Aš jį pabučiavau paskutinį kartą. Kiek vėliau, baisus karabinių trenksmas pasklido... ir Herbuel stojo pas savo Dievą, Kuris atleidžia visa tiems, kurie gailisi.

Dabar, pasakyk man, Brangusai, ką manai apie religiją, kuri sužadino piktadarį taip krikščioniškai mirti?

Kun. J. Židanavičius.

GIESMĖ APIE ŠV. PRANCIŠKŲ.

(Iš priežasties 700 m. jubiliejaus).

Kiek tai amžių jau praslinko
Nuo laimingos tos dienos,
Kuomet šventasis Pranciškus
Ėmė veikt tarp žmonių.
Sunumi turtuolio budams
Ir gyvendams prie tėvų,
Nei manyti jis nemanė,
Kad reiks skirtis — jam nuo jų.
Bet, supratęs pašaukimą,
Visko jis išsižadėjo,
Ir pažinęs valią Dievo
Garbei Kristaus veikt pradėjo.
Daug atnaujino bažnyčių,
Elgėtaudams tarp žmonių,
Bet labiau užvis rupėjo
Juos pakelt iš nuodėmių.
Dieną — naktį besimeldams
Pasninkus už juos aukavo,
Dievo meilės juos mokino
Noriai jis visiems tarnavo.
Tas gyvenimas Pranciškaus,
Prakilnumas jo sielos,
Tukstančių širdis prie Dievo
Traukė traukė nuolatos.
Atsiradus pasekėjams
Meilei Dievo — žmonių,
Įsteigė Jis vienuolyną
Pranciškonų — brolijos...
Brolius siuntė per pasaulį
Ir patsėjo — kad mokyti

Atkakliausius Jėzaus priešus
Kristaus vardą ten garsyt...
Mus šventasis baisiai troško
Mirti — mirčia kankinių,
Sirijon tris kart keliavo,
Bet nežuvo ten tarp jų. —
Vienuolynų daug įsteigęs,
Daug pristatė jiems namų
Pasninkauti pasiryžo
Keturesdešimtį dienų. —
Visą tą prakilnią auką
Mykolui šventam aukavo,
Kad geriau aną atlikus
Jis Alvernijon keliavo.
Už arkangelo tą meilę,
Jam Pats Dievas atmokėjo,
Nes, laike maldos ant kalno
Kristaus žaizdas apturėjo!
Nuo to laiko jos šventąjam
Neišnyko ik mirties,
Vyns matės — keturiuose,
Kraujas sunkės — prie širdies.
Pavyzdį dorų visokių,
Prakilniausias tarp žmonių,
Tėve brolių Trėtininkų,
Trauk visus iš nuodėmių.
Tu mokink mus nuolankumo...
Kaip del Kristaus vargt, kentėt,
Kad per amžius, kaip Tu nuolat
Jį galėtumėm — mylėt...

Katalikų Pasaulys

KINAI. — Dabartiniu laiku kinų šalyje yra 58 misijos, kurių 25 priklauso prancuzams, 13 — italams, 6 — belgams, po 5 — ispanams ir vokiečiams, 2 — olandams ir po 1 — portugalams ir amerikiečiams. Kadangi beveik pusė yra prancuzų misijos, tai jų įtaka labai daug reiškiasi visoje šalyje. Tuo labiau, kad vietiniai kunigai kiniečiai daugiausia išsina išauklėti iš prancuziškų seminarijų. Visi katalikai misijonieriai dirba gana sunkiai ir todėl Dievas laimina jų geroms pastangoms gausiais atsivertimais į katalikų tikėjimą.

BELGIJA. — Pereitą savaitę buvo atidarytas mirusio Kardinolo Mercier testamentas, kuris buvo parašytas dar 1908 metais. Pasirodo iš viso, kad velionis nepaliko jokių turtų. Visas pajamas, kurias daugiausia gaudavo už savo parašytas knygas ir iš kitų šaltinių, suvertodavo labdaringsiems tikslams. Jam mirus, liko labai mažai pinigų, kurie turėjo būti suvertoti jo palaidojimui ir tarnų apmokėjimui; likusieji pinigai turi but atiduoti labdarystei. Savo giminaičiams jisai užrašė nedidelius viename kaime savo namelius, testamente pažymėdamas, kad jie sau pragyvenimą uždirbtų savu darbštumu. Pagaliau Kardinolas pažymi, kad savo gyvybę paveda Viešpačiui Dievui ir atsiprašo visų, jeigu kurį jam teko užrustinti.

AIRIJA. — Per keletą šimtmečių šitos šalies gyventojai kentė didelius persekiojimus nuo anglų protestantų. Jie negalėjo pasirodyti viešai, kad jie yra katalikai. Dabar jau tokių persekiojimų nėra, bet anų laikų liekanų dar yra nemaža. Airijos katalikų bažnyčiose nebuvo galima skambinti varpais "Dievo Angelas" tris kartus į dieną, kaip kitose katalikiškose šalyse kad daroma. Bet štai pernai šventaisiais metais daugelis airių maldininkų vyko į Romą, kartu aplankydami ir kitas katalikiškas šalis, bažnyčių varpų skembėjimas tris kartus per dieną į juos padarė įspūdžio, kad jie sugrįžę namo įvedė tą paprotį po visus Airijos miestus ir sodžius. Bažnyčios, kurios varpų neturėjo, iš paskutino juos įsigija.

Ir štai po keletos šimtų metų Airijoje vėl skamba bažnyčiose varpai, ragindami žmones prie "Angelas Dievo" maldos.

PRANCUZIJA. — Garsusis Nicejos vyskupas Chapon mirė, sulaukęs 80 metų amžiaus. Jisai buvo mokinys ir draugas ne mažiau garsesnio Orleano vyskupo Dupanloup. Vyskupas Chapon yra skaitomas vienu žymiausių asmenų prancuzų bažnytinėje istorijoje. Jisai vedė smarkiausią kovą prieš valdžią už vienuolių prašalinimą iš Prancuzijos. Kuomet jam prancuzų valdžia, pripažindama jo pasidarbavimą tautai, suteikė garbės retęžį, jisai griežtai atsisakė jo iš valdžios priimti, nežiurėdamas, kad tą garbę jam atnešė žymusis Waldeck-Rousseau. Jisai paruošė spaudai smarkų manifestą prieš valdžią, už ką toji valdžia nedavė jam algos. Jisai nekreipė dėmesio į rėką, bet dirbo Bažnyčiai išganingą darbą. Kuomet kova pasibaigė, jo įtekmė dar daugiau pakilo. Jisai rašė žymiausiuose prancuzų žurnaluose puikiausius patriotinio turinio straipsnius. Šitas nepasiliko be vaisių. Valdžia norėjo butinai jį pagerbti. Todel pasiuntė patį valstybės prezidentą p. Deschanel, iš kurio vyskupas garbės retęžį priėmė, reikšdamas pasitikėjimo naujai tolerantingai valdžiai. Dabartinė Bažnyčios padėtis Prancuzijoje tai vyskupo Chapon nuopelnas. Jisai sutvarkė santykius Bažnyčios su valstybe ir išrišo galutinai Bažnyčios naudai visus buvusius nesusipratimus. Ne veltui visų krypčių laikraščiai garbina seną vyskupą, baigdami savo pagyrimus Evangelijos žodžiais: "Dabar atleisk, Viešpatie, savo tarną ramybėje, nes mano akys regėjo išganymą."

— Paryžiuje yra Misijų Draugija, kuri globoja stabmeldžių šalyse 20,000 žmonių. Toji draugija turi 75 kunigus vietinius, reiškia iš tų pačių tautų. Visų misijų darbuotė auga labai žymiai, nes jau dabar priskaitoma į 60,000 katakumenu, kurie nori priimti katalikų tikėjimą. Kadangi pasirodė tiek daug darbo, tai Misijų Draugija perdavė savo darbo dalį kitoms, butent Maryknoll, Salezjonams, Betharram ir Pikpus vienuolijoms.

Lietuvos Žinios

Mažėja degtinės vartojimas. Pereitais metais Lietuvoje parduota 5.211.119 litrų degtinės, arba daugiau negu po du 2 litrų kiekvienam Lietuvos gyventojui. Už parduotą degtinę gauta 40.063.476 litai, arba 189 tukst. litų mažiau, negu 1924 m.

Vilniaus vadavimas ir mūsų studentija. Lietuvos studentų Šveicarijoj centras, ypatingai susirūpinęs Vilniaus vadavimo klausimu, ruošiasi greitu laiku sušaukti studijuojančių užsieny lietuvių studentų konferenciją, kurioje bus svarstomi Vilniaus vadavimo klausimai.

Universiteto mokslo darbų paroda. Per metines savo sukaktuves vasario 16 d. universitetas surengė savo spausdintų mokslo darbų parodą. Buvo išstatytos knygos, žemlapiai ir kita. Paroda parodė, kiek mūsų universitetas per savo trumpą gyvenimą yra nuveikęs.

Statys Kaune naujų tilyų. Dabartiniai Kauno tiltai jau gerokai pasenę, todėl plentų ir vandens kelių valdyba savo pasitarime tuo reikalu nutarė artimiausioje ateityje statyti naujus tiltus per Nemuną Aleksote ir Panemunėje ir per Nerį Slabadoje. Tiltai bus statomi geležiniai arba betoniniai. Statybą pradėti manoma 1927 metais.

Paskola Lietuvai. Neseniai iš Amerikos į Kauną atvyko Naujorko finansinės bendrovės "Fareigu Trade Securities Comp. Ltd. atstovas tartis dėl paskolos Lietuvai suteikimo. Toji kompanija siūlo Lietuvai 15 milijonų dolerių paskolą grynais pinigais. Sąlygos tos pačios, kuriomis gavo paskolą Čekoslovakija, Pietų Slavija ir miestas Berlynas.

Lietuva skiria konsulą Argentinon. Lietuvinių išeivių skaičius Argentinoje ir kitose Pietų Amerikos valstybėse kas metai didėja, todėl Lietuvos vyriausybė, susirūpinusi savo piliečių padėtimi tolimame krašte, turi jau kandidatą, kuris, reikia tikėtis, netrukus bus paskirtas Lietuvos konsulu Argentinon.

Komisija trobėsiams statyti. Prie žemės reformos pradėjo dirbti tarpžinybinė komisija, kurios uždavinys paruošti planą naujakurių trobėsiams iš nedegamosios medžiagos statyti.

Lietuvos prekyba su užsieniu. 1925 m. gruodžio mėn. bendra prekybos apyvarta Lie-

tuvos su užsieniu pasiekė 39,4 mil. litų, iš kur išvežimui tenka 19,9 mil. litų, o įvežimui — 18,5 mil. lt. Tuo budu eksportas praneša importą 1,4 mil. lt. Per ištikus 1925 m. į Lietuvą įvežta prekių už 252,7 mil. lt., o išvežta už 242,7 mil. lt., arba importas didesnis už eksportą 10 mil. litų.

Mūsų geležinkeliai. 1926 metams geležinkelių valdybos pajamos ir išlaidos nustatytos taip: plačiuosiuose geležinkeliuose numatyta pajamų 31.485.700 litų, išlaidų paprastų 30.976.325 lt.; siauruosiuose geležinkeliuose: pajamų — 2.448.415 lt. ir paprastų išlaidų 4.475.665 lt. Iš šio matyti, kad platieji geležinkeliai, jei nebūtų atliekama naujų darbų išleistų nepaprastoms išlaidoms kreditų, duotų pilną.

Degtukų ir tabako monopolis. Finansų Mjos mokesčių departamente ruošiamas degtukų ir tabako monopolio projektas. Šiuo projektu numatomas monopolis ne tik gamybos, bet ir paskleidimo apyvarton tabako idirbinių ir degtukų.

Kiek dar liko dvarų. Dvarų žemės parceliacijos fondas jau sudaro tik 300.000 ha. Kasmet numatyta išparceliuoti po 100.000 ha. Tuo budu už 3 metų dvarų parceliacimo darbas bus pabaigtas. Po to žemės Tvarkymo Departamentas ims kaimus viensėdžiais skirstyti.

Belgijos Konsulatas. Kaune įsikūrė Belgijos konsulatas. Konsulu paskirtas Kauno miesto elektros stoties direktorius inž. Lange. Konsulato bustinė Kaune, Kęstučio g. Nr. 21.

Kiek dar kaimų skirstys viensėdžiais. Lietuvoje dar yra 7393 nesutvarkyti kaimai, plotu apie 1.500.000 ha. Dabar dirba 223 matininkai ir, manoma, ligi 1936 metų jie baigs žemės tvarkymo darbus.

Pašalpos naujakuriams. 1915 m. žemės Ukio M-ja naujakuriams piniginių pašalpų išdavė: statybos reikalams 1.267.956 lit. 2071 naujakuriui; inventoriams įsigyti 222.900 lit. 1455 naujak.; melioracijos reikalams 2.400 lit.; pavasario sėjai 538.000 lit. 3221 naujakur.; rudens sėjai 213.461 lit. 1662 nauj. Viso išduota 2.245.410 litų piniginių pašalpų 8411 naujakurių.

MUSŲ DARBAI

CHICAGO, ILL. 21 vasario d. įvyko 3-čias Vakarinių Valstijų liet. kat. Seimas. Pavyko labai gerai. Viso Seimo dalyvių buvo 326 įregistruoti. Priimta keletas žymių nutarimų.

Nutarta remti Lietuvos katalikus, surengti bernaičių "Kolegijos dieną" lietuvių kolonijose, remti jubiliejinį "Draugo" kontestą, kurio didžiausia dovana, — tai veltui kelionė į Lietuvą ir atgal II klase geriausiame laive.

Seimas taipgi išsitarė Vilniaus klausimu, delei busimo Eucharistinio Kongreso Chicagoje ir daugybe kitų klausimų.

Numatę ateinantiems metams darbą ir pasiraginę daugiau darbuotis lietuvių katalikų naudai, draugijų atstovai pilnai patenkinti grįžo namon.

BOSTON, MASS. 22 vasario d. Bostone įvyko Naujosios Anglijos pirmas lietuvių katalikų Seimas. Pavyko. Draugijų atstovų buvo 111, o su svečiais daugiau dviejų šimtų.

MT. CARMEL, PA. 14 metų gyvenęs Amerikoje ir čia veikęs lietuvių tarpe gerb. kun. d-ras V. Bartuška apleido mus ir išvyko į Lietuvą. Apsistosis Klaipėdoje. Linkime geriausio pasisekimo. *D. K.*

EASTON, PA. Tėvų Marijonų Remėjų 3-čias skyrius vasario 13 d. surengė "Obuolių Balių" parapijos naudai. Pelno padarė \$150.00. Taip pat žada pasidarbuoti Bernaičių Kolegijos naudai. *M. Songaila.*

LIETUVIŠKOS BERNAIČIŲ KOLEGIJOS reikalų rezoliucija. Amerikos L. R. Katalikų Vak. Valstijų 3-čias Seimas Lietuviškos Kolegijos reikalų nutaria:

1). Remti Marijonų Kongregaciją kaip moraliai, taip medeginiai.

2). Suruošti Lietuvikos bernaičių Kolegijos naudai lietuvių kolonijose "Kolegijos dieną."

3). Pavesti L. K. Federacijos skyriams įkurti vietose Marijonų Kongregacijos Remėjų dr-jos skyrius.

M. R. SKYRIAMS.

Gavėnios laikas yra labai patogus katalikiškos spaudos ir minties platinimui.

Butų labai dailu iš mūsų Remėjų skyrių pusės prisidėti prie katalikiškos spaudos platinimo.

Be to, platindami leidžiamų kunigų Marijonų laikraščius: — dienraštį "Draugą" ir savaitinį "Laivą" prisidedame ir gi prie Lietuviškos Kolegijos reikalų. Nes Marijonų Kongregacija pasiryžusi galimai greitesniu laiku išauginti Kolegijos Fondą ir paskui statyti Kolegijai murus.

Šiuo laiku Marijonai rupinasi paruošti busimai bernaičių Kolegijai mokytojų. Į tą reikalą Marijonai įdeda visą savo atliekamą pinigą.

Dabar yra "Draugo" kontestas. Daugiausiai prirašusis metinių "Draugo" ėmėjų gaus laivakortę į Lietuvą ir atgal veltui. Kitos dovanos siekia \$715.00 dol. vertės nauji iš krautuvės daiktai. Draugijos, kaip ir pavieni asmenys, norėdami stoti į jubiliejinį "Draugo" kontestą tegu nieko nelaukiant atsiliepia į "Draugo" kontesto Komisiją, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill. Iš komisijos gaus įgaliojimus rinkti prenumeratas ir bus įskaitytas į kontestantų eiles.

Apie šį reikalą norėdami plačiau sužinoti, rašykite virš nurodytu adresu.

Į nuolatinius Kolegijos Remėjus įstojo:

El. Zalogienė iš Sycomore, Ill.	\$5.00
J. Miglinas iš Cementon, N. Y.	3.00
A. Armoška iš Chicago, Ill.	3.00
M. Papšienė iš Chicago, Ill.	3.00
M. Preidžienė iš Chicago, Ill.	3.00
P. Drazdauskienė iš Chicago, Ill.	3.00
J. Arlauskaitė iš Detroit, Mich.	3.00

Prie 3-čio skyriaus prisirašė:

A. Klipštienė iš Easton, Pa.	3.00
J. Adomaitis iš Easton, Pa.	3.00

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Remėjoms reiškia nuoširdų ačiū.

Remėjų Centras,

Klausimai ir Atsakymai

Palaimintas ir Šventas.

KLAUSIMAS. Ar žodis "palaimintas" tą patį reiškia ką ir žodis "šventas"?

"L." *sk-jas iš Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. Prie žmonių taikant yra skirtumas. Palaimintais vadiname tuos dangų pasiekusius žmones, kurie įnešti Bažnytinio tyrimo ir teismo keliu į palaimintųjų sąrašą. Kad Bažnyčia ką nori šventu paskelbti, turi būti tam naujų ir aiškesnių įrodymų, stebuklų, Dievo padarytų per palaiminto užtarymą.

Jeigu tiedu žodžiai taikoma prie V. Dievo, jie tą patį nepabaigta šventą, garbinamą ir laiminamą Dievą reiškia.

Vyskupo žiedas.

KLAUSIMAS. Kam vyskupas nešioja žiedą ir ką jis reiškia?

"L." *sk-jas iš Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. Vyskupo žiedas reiškia dvasinę vyskupo valdžią ir jo artymesnį sąryšį su Kristaus Bažnyčia.

Aukos.

KLAUSIMAS. Ar gera yra aukoti katalikui ant protestoniško maldnamio?

"L." *sk-jas iš Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. Negera. Katalikas pirmiausiai privalo savo įstaigas remti, o nepadėti Bažnyčios priešams įsigalėti.

Laidotuvės.

KLAUSIMAS. Ar galima dalyvauti bedievio laidotuvėse?

"L." *sk-jas iš Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. Geriau nedalyvauti, kad tikintiems broliams neduoti papiktinimo.

Kas katalikų Bažnyčios nebuvo ir nenorėjo būti sumus, tam nei katalikai nėra dvasios broliai.

Pragaro karštis.

KLAUSIMAS. Ar yra piktosioms dvasioms taip karšta pragare kaip ir patekusiems pragaran nusidėjusiems žmonėms?

"L." *sk-jas iš Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. Apie tai aiškių žinių nėra, nes nėra galimybės termometru, ar kitu įtaisu išmatuoti pragaro karštį.

Protas-gi mums rodo, kad juo kas labiau nusikalto, juo didesnes ir pragare turi teurėti bausmes. Kuomet Tamsta mums nurodysi, kas baisiau prieš Dievą nusikalto, tuomet duosime tikrą atsakymą.

Siuvinėjimas.

KLAUSIMAS. Ar nėra nuodėmės sekmadieniais siuvinėti ne dėl uždarbčio, bet sau?

"L." *sk-jas iš Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. S ekmadienyje, išklausius šv. Mišių ir pamokslų, galima be nuodėmės siuvinėti kad ir visą laiką *vargšų* naudai, ar *bažnyčios* papuošimui. Trumpą laiką sau siuvinėti ir gi nebus nuodėmės.

Sapnas.

KLAUSIMAS. Ar reikia per išpažin-

tį kunigui pasakoti biaurų sapną?

“L.” sk-ja iš Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Išpažinties Sakramentas nėra sapnais pasakoti skirtas. Geriau bus ištyrusi biaurių sapnų priežastį, ją apskūski.

Atlyginimas.

KLAUSIMAS. Kaip atsilyginti nus-

kriaustam žmogui, jei nežinai nei kur jis yra, o net ar yra gyvas?

“L.” sk-ja Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Pasiteirauk, ar jisai gyvas, ar ne. Jeigu gi nepavyks sužinoti, jam priklausanti turtą jo intencija išdailink vargšams, ar katalikiškoms įstaigoms.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: “Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbów, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS

Maliavojimo Kontraktorius

**DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ**

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

“DRAUGA”

“Draugo” kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.